

Вітковська (Гром'як) Віта Іванівна,

студентка спеціальності 8.03050801 «Фінанси і кредит» економічного факультету
Подільського державного аграрно-технічного університету,
м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: к. е. н., доцент Будняк Л. М.

ОЦІНКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА НЕОБХІДНІСТЬ

Фінансовий стан підприємства залежить від результатів його виробничої, комерційної та фінансової діяльності. На фінансовий стан підприємства позитивно впливають безперебійний випуск і реалізація високоякісної продукції.

Фінансовий стан підприємства – це комплексне поняття, яке є результатом взаємодії всіх елементів системи фінансових відносин підприємства, визначається сукупністю виробничо-господарських факторів і характеризується системою показників, що відображають наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів. [2, с.93]

Нераціональне використання фінансових ресурсів призводить до низької платоспроможності і, як наслідок, до можливих перебоїв у постачанні виробництва й реалізації продукції, невиконання плану прибутку від операційної діяльності, збільшення відсотків за банківський кредит, зростання економічних санкцій за рахунок прибутку, що залишається в розпорядженні підприємства.

Метою оцінки фінансового стану підприємства є виявлення проблем його функціонування, розробка і реалізація заходів, направлених на швидке відновлення платоспроможності, та достатнього рівня фінансової стійкості, а також встановлення можливості підприємства продовжувати свою господарську діяльність, яка забезпечить прибутковість та зростання виробничого потенціалу. [3, с.145]

Для оцінки фінансового стану підприємства важливим є визначення самого поняття «фінансовий стан підприємства». Пропозиції науковців щодо визначення поняття «фінансовий стан» зводяться переважно до трактування з урахуванням декількох окремих елементів фінансового стану підприємства, які не повністю його характеризують. У сучасних умовах господарювання підприємств важливим є врахування поряд з такими елементами як платоспроможність, фінансова стійкість, ділова активність, що визначається, зокрема, ефективністю оборотних коштів, прибутковістю підприємства, таких як потенціал формування та повнота використання фінансових ресурсів, збалансування грошових потоків і рівень фінансового ризику.

Визначення, за думкою таких авторів як Вознюк Г.Л., А.Г. Загородній, Т.С. Смовженко, обмежується лише наявністю фінансових ресурсів, здійснення грошових розрахунків вказує тільки на рух грошових коштів у процесі нормальної господарської діяльності.

Вчені Русак Н.А. та Русак В.А. в своїх наукових публікаціях дещо розширюють сутність поняття «фінансового стану підприємства», але фінансовий стан не може характеризуватися тільки такими елементами, як платоспроможність та фінансова стійкість.

Особливість визначення Г.В. Савицької полягає в тому, що автор визнає фінансовий стан економічною категорією та підкреслює, що вона відображає стан капіталу в процесі його кругообігу та здатність підприємства до саморозвитку саме на фіксований момент

часу, адже далі ситуація може бути іншою. [4, с.345]

Доволі вагомим, але дещо суперечливим є визначення фінансового стану підприємства, що наводять М.Г. Чумаченко та інші, адже слід зауважити, що фінансовий стан підприємства – це не показник, а сукупність показників, за допомогою яких він лише кількісно вимірюється.

У наведених визначеннях поняття «фінансовий стан» трактується, як здатність підприємства розвиватися на чітко фіксований момент часу, що спричиняє невизначеність розвитку в майбутньому, тобто більшість науковців фінансовий стан розглядають як статичний процес. Ми пропонуємо додати динаміки і на базі проведених досліджень формулювати перспективні напрямки зміни тієї чи іншої ситуації. При цьому зацікавлені особи (інвестори, кредитори, менеджери) можуть оцінити минулий, поточний та перспективний стан підприємства в ринковому середовищі і прийняти рішення, які можуть впливати на його подальшу виробничо-господарську діяльність.

Список використаних джерел

1. Економічний аналіз: Навч. посіб. / М.А. Болюх, В.З. Бурчевський, М.І. Горбатов / За ред. М.Г. Чумаченко. – К.: КНЕУ, 2010. – 540 с.
2. Обущак Т.А. Сутність фінансового стану підприємства. // Актуальні проблеми економіки. – К. 2009, №9, - 92-100 с.
3. Фінанси підприємств: Підручник / За ред. А.М. Поддєрьогіна. – К.: КНЕУ, 2005, - 460 с.
4. Савицька Г.В. Економічний аналіз діяльності підприємства. – К.: Знання, 2008, – 662 с.

Власюк Тетяна Петрівна,

студентка спеціальності 6.030508 «Фінанси і кредит»

фінансово-економічного факультету

Буковинського державного фінансово-економічного університету, м. Чернівці

Науковий керівник: к.е.н., доцент Белей С.І.

«ЗЕЛЕНА ЕКОНОМІКА» ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Світова фінансово-економічна криза спонукає держави світу до необхідності вирішення питання підвищення ефективності використання ресурсів, розвитку нових екологічно орієнтованих галузей і видів діяльності, впровадження «зелених технологій» – тих змін, які дозволять забезпечити гармонійне узгодження економічного, соціального і екологічного розвитку і стануть каталізатором зростання глобальної економіки.

Методологічні передумови і підходи концепції «зеленої економіки» базуються на математичній теорії і політичній економії в традиційних поглядах маржиналізму В. Джевонса і Л. Вальраса, а також ідеях інституціоналізму Т. Веблена, просторового розвитку Е. Соджа, соціально-екологічних ідеях А.Саллеха.

Метою дослідження є концепція «зеленої економіки», її розвиток в умовах глобалізації та впливу на зовнішньоторговельні відносини країн світу.

Зміни клімату, що проявляються в підвищенні кількості стихійних лих, погіршення екологічної ситуації, а відтак і стану здоров'я населення через інтенсивне застосування екологічно «брудних» технологій виробництва, поступове витрачання невідновних